

§ 14.

Alle Dyr, der kunne angribes af nogen ondartet smitsom Sygdom, skulle ved deres Indførsel hertil Landet paa vedkommende Importørs Bepostring underkastes et Sundheds- eftersyn efter de nærmere Regler, som maatte blive foreskrevne af Indenrigsministeren, der ogsaa skal være bemyndiget til at fastsætte de hyderligere Betingelser for Indførsel af saadanne Dyr samt raa Produkter af samme, der maatte anses fornødne for at beskytte Landet imod Smittes Indbringelse.

Naar Kvægepest er udbrudt i de tilgrændsende Distrikter af Nabolandene, er Indenrigsministeren, uden Hensyn til, om noget Tilfælde af Sygdommen har vist sig her i Landet, bemyndiget til i Grændsedistrikterne her i Landet at anordne de i § 6 ommeldte Foranstaltninger imod denne Sygdom.

§ 15.

Den, der ved bevidst eller ved grov Uagtsomhed overtræder Forrifterne i denne Lov eller tilfidesætter de i Medfør af samme vedtagne eller paalagte Forpligtelser, straffes, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder fra 10—500 Kr., der i Gjentagelsestilfælde fordobles, hvorhos den, der ved paa saadan Maade at forse sig, selv har foranlediget Udbrud af smitsom Sygdom i sin Besætning, fortaber den Udgang til Erstatning af det Offentlige, der ellers kunde tilkomme ham efter denne Lov. Den, der i Modstrid med de gjældende Indførselsforbud og uden jærlig dertil erhvervet Hjemmel indfører levende Dyr fra Udlandet, straffes med Fængsel, jfr. Straffelovens § 25.

Alle Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager. De itjendte Bøder tilfalde vedkommende Kommunes Kasse.

§ 16.

Alle Udgifter, som paa Grund af denne Lovs Forrifter medgaa i Anledning af smittede eller for Smitte mistænkte Husdyrs Røgt, Afsondring og Rensning, eller Rensningen af Stalde, Redskaber eller deslige, eller døde Dyrs Nedgravning betales af Eieren. Dog bliver, saafremt det, for at forhindre Smittes videre Udbredelse, maatte være nødvendigt at tilintetgjøre smittesfarlige Gjenstande, saasom det døde Kreaturs Hud, Foderstoffer, Hø, Halm, Staldrevisiter og lignende, det derved foranledigede Tab at godtgjøre Eieren af det Offentlige i Overensstemmelse med Reglerne i § 8 med det Beløb, hvortil Tabet ansættes ved en Vurdering, der, forinden Tilintetgjørelsen finder Sted, foretages af 3 af Politimesteren udvalgte Mænd. Udgifterne ved de nye Arbejder, der i saadan Anledning maatte blive paabudte af det Offentlige, saasom Fornyelse af Brolægning, Ombygning af Træværk og deslige, blive ligeledes at erstatte Eieren med deres fulde Beløb. Hvis en Besætning af det Offentlige har været affpærret, og det endelig viser sig, at den formodede smitsomme Sygdom ikke har været tilstede, bliver der paa samme Maade at vurdere og godtgjøre Eieren det Tab, han maatte have lidt ved de tagne Forholdsregler.

Alle Udgifter ved Forretninger, som udføres af Dyrslægen efter det Offentliges Foranstaltning, derunder ogsaa Forretninger efter denne Lovs § 4, udredes paa Landet af Amtsrepartitionsfonden, i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder af Kommunens Kasse, hvis Udlæg dog udenfor Kjøbenhavn senere blive at fordele paa Amtets samtlige Kjøbstæder. Paa samme Maade afholdes forskudsvis Udgifterne ved saadanne Eieren paahvilende Foranstaltninger, som det Offentlige har maattet lade udføre for hans Regning, jfr. § 7.